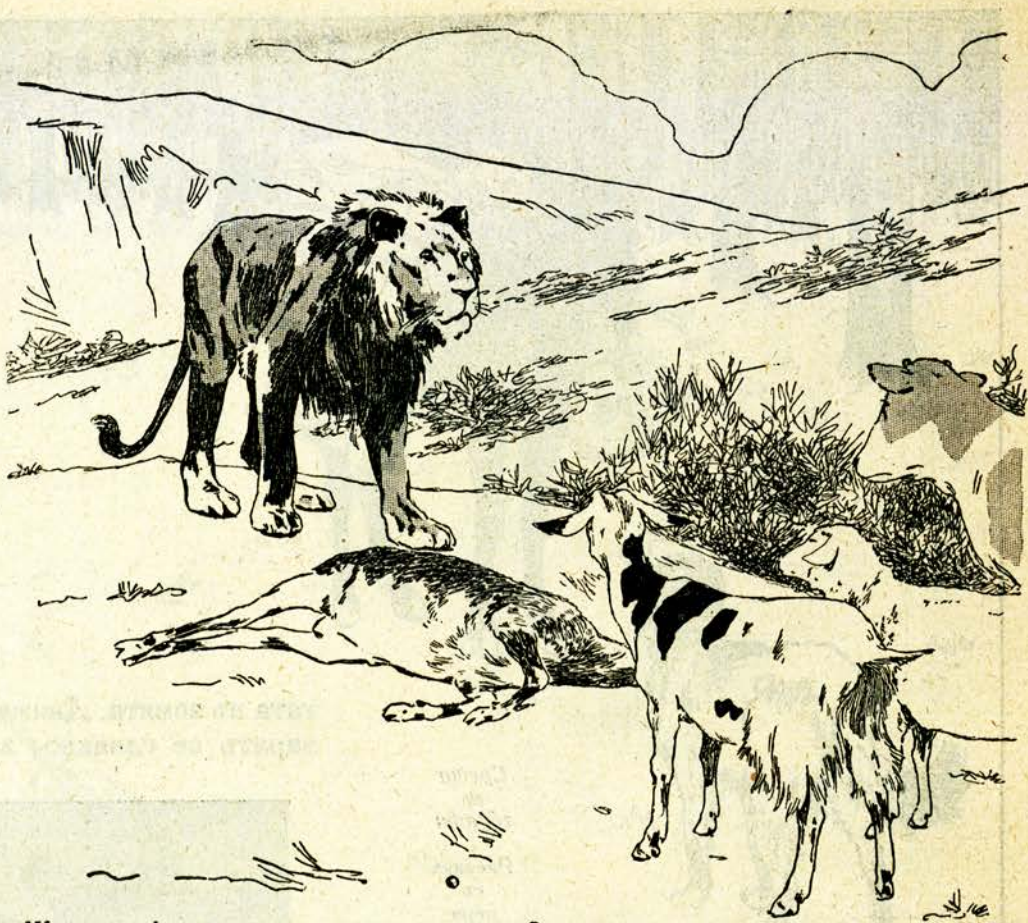

ниятъ работникъ е нарисуванъ, когато забива лизгара, а другиятъ — когато изхвърля пръстътъ. Въ тия две стойки сж предадени двата главни мига на работата. Като гледаме работниците, струва ни се, че ей сега единиятъ ще се наведе, а другиятъ ще се изправи. И ние сами усещаме ритмичното имъ движение, чувствуваме ритма на работата.

Много рисунки сж останали и отъ французина Гюставъ Дорѣ, който изрисувалъ най-важнитъ случки, разказани въ Библията и въ други хубави книги. Но неговитъ рисунки, макаръ и работени съ черно (съ перо и тушъ), приличатъ на картини. Въ тѣхъ има много подробности. Освѣтенитъ и засѣчени мѣста на предметитъ сж представени внимателно. Една отъ рисункитъ изобразява пророкъ Илия, понесенъ къмъ

Животнитъ се оплакватъ на царя-лъвъ

Рисунка съ перо отъ Моренъ

Лъвъ реве

Рисунка съ перо отъ Моренъ

небето отъ огнена колесница, какъ си е хвърлилъ кожата на своя ученикъ, пророкъ Елисея, и се прощава съ него.

Нѣкои случки отъ Библията е нарисувалъ и нѣмскиятъ художникъ Лилиинъ. Рисунки, които обясняватъ случка, описана въ нѣкоя книга, се казватъ илюстрации. Една отъ илюстрациитъ на Лилиина представя Авраама, какъ води сина си Исаака да го принесе въ жъртва по Божия воля. На стареца е много мъчно да се раздѣли съ детето си, но той му не казва нищо. Само му е стисналъ ржката и я цѣлува. Другъ отъ нѣмскитъ майстори въ илюстрацията е Фердинандъ Щегеръ. Една отъ рисункитъ му представя момиченце, което пѣе, а баща му му приглася на цигулка.